



A szeretet magasztalása

(Prédikálta a kispesti gyülekezetben október 24-én Wannemacher József testvér Mihauekölől.) — *Efzusi levél 1. rész.*

Kedves Testvéreim! Ebben a részben, amelyet felolvastunk, mélységes és gazdag áldások, Istennek csodálatos bölcsesége van elrejtve. Különösen hangsúlyozza az Ige azt, hogy mi, kiket a Krisztusban választott, szentek és fedhetetlenek legyünk a szeretet által. Isten a világ alapjainak felvettése előtt kiválasztott bennünket az üdvösségre. Mikor négy évvel ezelőtt itt jártam közöttük, bizonyoságot tettem arról, mily csodálatosan vezetett az Úr. Elmondtam nektek azt is, hogy mily sokat szenvedtem.

Talán vannak itt is, akik szenvednek, akik ezt kérdezik: „Miért szenvedek?” Azért, hogy Isten megdicsőítse magát benned, amiként bennem is tette. Istennek velünk célja van. Sokan, mikor megtérnek, azt gondolják, hogy már mindent elérték ezzel. Van nekik lelkek, akik a Szent Lélek keresztsége által véinek elnyerni mindent. Nem. Nem. Ez csak a kezdet. Sokan csak addig imádkoznak, míg be nem telnek Szent Lélekkel. Most az Úr szolgálja és

Szent Lelke által akar egybeszerkeszteni bennünket a Krisztusban. Ezt cselekszi napjainkban a Megváltó. Bármerre menjünk is, a földnek minden részén találunk pünkösdieket. Honnan van ez? Ki cselekszi ezt? Az Úr Jézus Krisztus! Azért, akinek még nincs meg ez, kérje az Úrtól. Ez ajándék. Pénzért vagy más egyébért megvenni nem lehet ezt. Csupán liszta szív kell hozzá.

Testvéreim! Még a Szent Lélek elnyerésével sem értük el a célt. Miért teremtette Isten az Ó népét? — vetődik fel bennünk a kérdés. — Azért, hogy az szent és feddhetetlen legyen. — hangzik az Ige felelete. Igen. Az Úr azt kívánja, hogy szentek legyünk. Te is, én is és mindnyájan. Ismétlem, azt akarja, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk a szeretet által.

Testvéreim! Tanuljuk meg, hogy szent életet élni szeretet nélkül nem lehet. Aki szentül akar élni, az csak a szeretet által teheti meg azt. Mi a szeretet? Egy gyöngy. A ledrágább kincs. Ki-

jelentem néktek, ha mi a szeretetben lennénk teljesen, akkor mi valóságos szentek lennénk. Nem tudom, mi történe itt, ha ez így lenne. Az Úr mindig jobban és jobban akar nevelni, tökéletessíteni bennünket a szeretetben. Tudjátok, az Úr Jézus Krisztus szeretetből áldozta fel magát és mentett meg bennünket. Ha ezt nem tette volna értünk, akkor most nem lennénk itt együtt. Istenünk kegyelmét nyújtja nekünk. Isten a szeretet. Látjátok az Úr Jézusról, hogy minő csodálatos volt az Ő egyénisége a szeretet által. Nézzük meg a Szentírásból és tapasztaljuk meg önmagunkon is, hogyan tudott Ő szeretni.

Kedveseim! Nézzünk meg egy engedetlen gyermeket. Ha annak atyja, vagy anyja szeretik őt, akkor engedelmességre fogják tanítani; ellenkező esetben pedig meg fogják fenytetni a gyermeket. Éppen így tesz velünk mennyei Atyánk is. Hallom, hogy egyesek így sóhajtanak: „Miért bocsát reám olyan nagy próbákat az

Úr?!“ Azért, mert számodra ez a legjobb gyógyszer. Ha ma este eggyé lennénk a szeretetben, akkor ez az este örökké feledhetetlen lenne. Ajánlom, hogy vigyázzunk Urunk szavaira és őrizzük meg azokat. Olvassuk el az I. Korinthusi levél 13. részét: „Ha embereknek vagy anyagoknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc, vagy a pengő cimbalom.“ Megértettük ezt? Ez nagyon fontos reánk nézve. Ha Isten tégedet betöltött Szent Lelkével, úgy ez csak a bejárat az áldások özőnéhez. Mindenki tudja, milyen a pengő cimbalom. Ha szeretet nincs bennünk, semmi vagyunk. Isten azt akarja, hogy nepe szeretni tudjon.

„És ha jövendőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy

hegyeket mozdíthatok ki helyükből, szeretet pedig nincsen énbennem, semmi vagyok.“ Mit mond az apostol? Bármí legyek, bármít tegyek, ha szeretet nincsen bennem — semmi vagyok. Tehát értsük meg jól: szeretet nélkül — semmik vagyunk. Értjük? Értjük?

Kedves Testvéreim! Hiszem, ha az Úr előtt engedelmesek leszünk, úgy meg fogjuk magunkat ismerni. „És ha vagyonomat mind felételem is és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincsen énbennem — semmi hasznom abból.“ Tehát értsük meg jól. Bármínő áldozatot hozzon is valaki az Úrért, azonban, ha szeretet nincsen az illetőben — semmivé lesz az áldozata. Lássátok, milyen nagy szükség van a szeretetre? Tudom, hogy szükség van arra itt is. Miért? Mert az örök éppén azt akarja elvenni tő-

letek és minden hívőtől. Elmondok errenézve egy jellemzést. Amerikai tanárt küldtek Japánba. Az illető hívő ember volt. S mint ilyennek, megöltötták neki, hogy bizonyosságot tegyen, vagy bármít is beszéljen az Úr Jézus Krisztusról. Mielőtt az iskolába ment volna, megkérdezte az Urat, mit tegyen. Az Úr választ adott: „Szolgálj szeretettel!“ Tanítványai előtt semmit sem szólt az Üdvözítőről, de úgy élt, mint ahogyan az Úr parancsolta neki. S mi történt? Tanítványai megtértek. Nem beszélt a szeretetről, hanem élte a szeretetet s ez vonzó hatással volt növendékeire. Sokan hallottak már az Úr Jézusról, de úgy vannak az emberek, hogy szeretnék látni Őt. Úgy vannak, mint a görögök tették Fülöppel, amikor megkérdezték tőle: „Uram, Jézus szeretnénk látni!“

Felhívás

Kérezem tőled, kedves lélek,

— Ki vígón járod a világ útjait —
Gondolkodtál-e felőle, mit tessel,
Ha Jézus mint Bíró szólít?

Vagy könnyelműen így felelsz:
„Nem létezik mennyben Isten!“
(Pedig őrszemével lát téged
S mindent számádsra veszen.)

Ezzel nyugtatod meg lelked
S tovább éled a világi örömet.
Egyik élő a másikat követi,
Istennel nem törődve semmit.

Vagy elismered mint Atyát?
Aki gondot visel reád?
De akaratját nem tesszed;
Pedig áldását bőven éled.

Ó végy példát magadról!
Szíved nem gyötrené, nem fájna neked,
Ha hozzád hűlten lenne
Saját édes-gyermeked?

Úgy fáj az égi jó Atyának,
— Ki minket szeretetében tart —,
Ha gyermeke hűlten lesz;
S hívő szavára semmit se tesz.

Vigyázz! Oh te lélek vigyázz!
Mert rettenetes súlyos lesz a vád,
Ha könnyelműen megveted
Isten hívogató szavát!

Valld be bűnöd, alázd magad
Az Isten keze előtt!
Jóváltódból megbocsát neked.
Végzetlenül kegyelmebe vész.

Hozzád is szól az Úr szava,
Ki megáldok:ál, bűnöd bevalloa.
Megtértél és alámerítkezél;
Igéjének részben eleget tettél.

De ez mind kevés, ez még nem elég,
Menny felé tovább kell haladnod.
Az Úr szava nem mond itt „megállót“-t,
Ezzel nem érled el a mennyi hont.

Isten Igéjét olvasd s imádkoz!
Csakhamar rátersz és meglátod,
Hogy Istennek Lelke nélkül
Nem látsz igazi boldogságot.

Vagy egyserűen azt feleled,
Neked már van Szentlelked?
Mert Isten igéjét hirdeted
És akaratját cselekszed?

Könygű a megoldás, figyeljünk hát.
Vagyis példának Kornélius családját,
Akkik, amikor Szentlelket nyertek,
Űj nyelven dicsőíték Istent.

Isten Lelke ma is ugyanaz,
Általa van a szívben vigász.
Vele együtt jele se változó,
Bármint okoskodik a halandó.

Szeretnél megváltva lenni?
Jézusnak új nyelven zengenél?
Add neki szíved egészen,
Ő Szentlelkével megpecsétel.

Ó, Isten megszentelt gyermeke,
Kit az Úr megajándékozott!
Mindazt hálaival köszönd meg,
Amit néked nyújtott!

Légy éber, vigyázz és imádkoz!
A harcban valahogy el ne ess!
Mert a sátán, ha többel veszt,
Annál elkeseredettebb.

Visszapillant s kinádkozik
A régi lakóhelyére,
S ha nem imádkozol,
Ő oda csakhamar tér be.

Azért kérjed buzgón az Urat,
Ki végtelen szeretetében tart:
„Újból és újból áldj meg, oh Isten!
Hogy megálljak a küzdelemben.“

Ne véd, ezzel nem rendjén lesz!
Törekedj az Urhoz közelebb!
Nevelkedj a hitben s szeretetben,
Folyjón életed teljes szentségben.

Uradhoz légy hű mindhalálig,
Hogy elnyerjed az ígért koronát;
Melyet számodra Isten ad,
Fent, a dicső mennyben át.

PECZNYIK ERZSÉBET, Kiskőrös

„Ha nincsen szeretet bennem, semmi vagyok!” Hiszitek ezt? Sokan gondolják azt, ha ajtásokod arcot vágnak és hibáznak: „Uram! Uram!” — akkor már a mennybe jutnak. Nem. Nem. Az ilyenek olyan messze vannak attól, mint az ég a földtől.

Figyeljük csak meg, milyen a szeretet. „A szeretet hosszútűrő.” vannak köztetek olyanok, akik „rövidtűrők”? Emeljék fel azok kezeiket. (Sokan felemelik.)

Testvérek. Ez nem a szeretet jele. Az Úr azt akarja, hogy mi hosszútűrők legyünk. A „rövidtűrésből” meg kell térni. Értitek? Értitek? Meg kell térni. Legjobb lesz nekünk, a „rövidtűrőknek”, megérni. A prédikátorral, a tagokkal együtt mindenkinek. Tudjátok, sokszor az ember tűr, de belül egész másként van a dolog. Ti is ilyenek vagytok?

A színházban voltam alkalmazva, amikor az alábbi eset megtörtént velem. Egyszer a zenészek lapját olvastam. Abban egy Hartmann nevű híres zenetanár cikkét olvastam. Azt írta, hogy aki úgy tud hegedülni, mint az I. Kor. lev. 13. részében írva van, az jó zenész lesz. Megfogadtam tanácsát és úgy cselekedtem. Lágyan, nyájasan, hosszútűrően játszottam a hegedűmön. Ellenben volt nekem egy klarinétosom, aki türelmetlenül, indulatosan játszott. Akkor, ha hibázott, gyakran vált haragosá hibája miatt. Ez is „rövidtűrő” volt.

Ez a rész nagyon megtetszett nekem. Kezdem gyakran olvasni. Minden nap. Nagy hatással volt rám. Bevallom nektek, én azért indulatos voltam. Köszönöm az Úrnak, hogy Szent Lelőke által már akkor is munkálkodott bennem, amikor abban a színházban voltam. Ugyanakkor a teljes Szentírást is olvastam s ez ugyan-csak vádolt engem. Erősen fohászkoztam az Úrhoz s azt kértem Tőle, mi tevő legyek? Elmondtam: „Uram, Te tudod, minő indulatos és haragos vagyok, de segíts rajtam!” Tudjátok, az én kezembe is került gyakran olyasmi, ami nem jó. Én esetleg még vagytok is, ti is. Én ugyan nem tudom, de ti jobban

tudjátok. Sokat kértem az Urat, vegye el ezt tőlem, szabadítson meg ettől engem. S tudjátok, mi történt? Az Úr elvette tőlem, amiért örökké hálás vagyok.

Testvérem, talán te is ilyen vagy? Ha igen, kérj erőt, hogy alázatos és hosszútűrő lehess. Azért hívott ki bennünket a világból, hogy különbek legyünk a világiaknál. Ha pedig nem vagy különb, nem vagy hosszútűrő, akkor meg kell térned. A „rövidtűrés” nem a szeretetből van. Ha „rövidtűrők”, indulatosak va-

nál az, akit az Úr megáldott? Sokaknak nagy hibájuk az, ha megkereszteltetnek Szent Lélekké, akkor felfuvalkodnak s többnek vélik magukat annál, mint amik. Gyakran többnek tartják magukat a gyülekezet elöljárójánál is. Ez mindenesetre egy nagy hiba és az illetők túlságos önbecsülése. Ebből szintén meg kell térni. Isten most olyan embereket keres az egész világon, akiket meg akar áldani Szent Lelkével. Sajnos, azt kell tapasztaljunk némelyeknél, nem hogy alázato-



Jugoszláviában élő vendég nép között is tündököl már az Evangélium fénye az ottani evangélikus egyház öröme. Van ott egy kis sereg, mely igazságban óhajta követni Jézust, az Evangélium szerint. — Mihók testvéréktől balra Novák testvér és testvérnő ül. Az ő házuknál van a gyülekezet. Imádkoznak, hogy az Úr szaporítsa a hívők számát és tartsa meg őket mindövéig.

gyunk, hogyan látja meg rólkunk a világ, hogy Krisztus tanítványai vagyunk? Élünk úgy, járunk úgy, ahogyan ezt a Megváltó kívánja tőlünk.

„A szeretet nem irigykedik...” Ez igaz. Dicsőség Istennek azért! Én már 18 éve, hogy nem vagyok indulatos, sem irigy. Dicsőség ezért is Istennek! Aki szeret, nem irigykedik. Miért? Mert nem tud irigykedni az, akiben az Isten szeretete van.

„A szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel...” Jó lesz ezt megtanulni. Testvéreim! Ha Isten Lelkével vagyunk betelve, akkor sohasem fogunk irigykedni, kérkedni, felfuvalkodni. Kérdem tőletek: Vajjon jobb lett-e a másik-

sabbak lennének az áldás elnyerése után, hanem inkább felfuvalkodnak. Tudjátok meg, hogy aki felfuvalkodik, attól Isten eltávolzik. Azért ajánlom azoknak, akik megáldottak, legyenek alázatosak és szelídek. Isten az alázatosoknak kijelenti magát és ajándékot ad nekik. Ő képes ezt megtenni. Hiszitek ezt? „Aki magukat megalazzák, Isten felmagasztalja azokat” — mondja a Szentírás. De az Úr ellenkezőleg is cselekszik.

„A szeretet nem cselekszik ék-telenül...” Azok, akikben igazi szeretet van, rendszerint szolidan és rendesen viselik magukat. Ezt könnyen megapaszthalhatjuk az illetőkön.

„A szeretet nem keresi a maga hasznát...“ Mit? Ez is lehet? Igen, mert az illető már bírja a legfőbb jót. Az igazi szeretet a mások hasznát keresi, a mások boldogítására törekszik.

„A szeretet nem gerjed haragra, nem rója fel a gonosz.“ A szeretet nem keresi másoknál a gonoszt. Istenünk Lelke, a szeretet által megszabadít ettől bennünket.

Voltam egyszer egy gyülekezetben, melynek vezetője már 15 éve prédikált. Az alázatosságról beszéltem. Szólt az Úr. Az Ige hirdetés végeztével hozzám jött a gyülekezet prédikátora s így szólt hozzám: „Most értettem meg, mi az alázatosság!“ Tudom, itt is van sok lélek, ki nem érti Pálnak a szeretetről írt szavait. Testvéreim! Miért mondja az Úr, hogy nem szabad nekünk haragra gerjedni? Azért, hogy a mi életünkben összhang legyen, hogy ne legyünk szeretet nélkül valók. Állítom, hogy az, aki indulatos, haragos, abban nincs szeretet; ha van is, de nem teljes abban. Ezért kell sokat imádkoznunk, hogy teljeseek legyünk a szeretetben. Csakis így fogja a világ megismerni Krisztus szeretetét, és látni is fogja rajtunk.

„A szeretet mindent eltűr...“ Tudjátok, egyszer én is nagy próbára voltam téve. Volt abban a gyülekezetben, amelyhez tartoztam, egy olyan személyiség, aki kemény szavaival türelmemet alaposan megpróbálta. Gondoltam, hogyan tud így prédikálni, imádkozni? „Nem, itt nem lehet, nem alkalmas erre a levegő“ — súgta a gonosz. — Arról prédikált, hogy a szeretet mindent eltűr és nem rója fel a gonoszt. Dicsőség az Úrnak, megáldotta annyira, hogy az illető ennek hatása alatt hozzám jött és megcsókolt; tehát megtért saját prédikációja alatt. De én az egész prédikáció alatt imádkoztam érte, hogy az Úr bocsásson meg neki és áldja meg szavait. Az Úr tudja, hogy mit tesz Wannemacher. De azt is tudja, mit tesz te. Ó ismer mindnyájunkat.

„A szeretet mindent elfedez...“ Úgy, hát a bűnt is? Nem. Nem. Csak a hibákat, csak a gyengesé-

gekét. Az ám, de éppen ezt látjuk meg rendezen a másik atyánkfianál. Ah, de jó lenne ezt megtanulni és cselekedni! Akkor nem kellene holnap ismét a mások gyarlóságait az ajkunkra venni. De jó lenne! De jó lenne!

Mi a rágalmazás? Olyan beszéd, ami nem igaz. Legtöbbször nem vagyunk meggyőződve annak igazságáról, amit hallunk, de tovább adjuk. Gyakran megtörténik, hogy még hozzá is tesszünk, mert érdekesebbé kíván-

A JÁSZOL.

*Csillogos estén,
Tőlünk messze távol,
Júdea földjén
Bellehemi jászol,
Benne a legdrágább
Isteni kis gyermek,
Angya melengelt
Az Igazat, a Szentet.*

*Nem volt hely itt sehol
Meleg palotában;
Törvény alatt nyugótt
Izráelnek háza,
Meggőlt a Messiás,
Töltött be törvényt;
Hullámot csendesít,
Befedi az örvényt.*

*Szabadít rabokat,
Kötözöttet oldoz,
Betegeket gyógyít,
Mennyei békét hoz;
Sebeket balzsamoz,
Beköti azt irral,
Baldog karácsony ez,
A hívónél így van.*

*Legkedvesebb ünnep
A drága karácsony.
Szeretné-e te is,
Hogy téged megáldjon?
Eljött, hogy szenteljen
És ha hiszel Benne,
Betölti szíved
S veled lesz örökre.*

*Ha megszületik nálad
Ez a drága Király,
Nem lesz más célot:
A menny lesz az irány.
Szentlélek vezérel,
Krisztus a hű Pásztor,
Fogadd be szívedbe,
S bensőd lesz a jászol.*

ANDRUSKÓ

duk kiegészíteni. El fogunk mindent fedezni? Igen? Jó. Jó.

Testvéreim! Sokszor gondolok hálával arra, hogy memmi bűnt, mennyi erőtlenséget fedezett el nekünk az Úr. Még pedig úgy, hogy soha többé nem kíván megemlékezni arról. S mi ne tudnánk ezt megtenni? Nem tudnánk megbocsátani az ellenünk vétkezőknek és elfelejteni azt, amit ellenünk cselekedett?

„A szeretet minden his-en...“ Tudjátok, az amerikai fiatalság nagyon rakoncátlan, nagyon engedetlen. S én ezekkel a fiatalokkal nagyon szeretek foglalkozni. Már régebben hirdetem nekik az Igét. Ez ottan nehéz munka, de az Úr iránti szeretetből megtetem, hiszem, gyümölcse is lesz ennek. Az én édesanyám is gondosan ügyelt arra, hogy engedelmes, jó fiú legyek. Áldott, jó lélek volt, sokszor megleckéztetett. S ha nem tudta elérni velem a célját, úgy annak egyedül én vagyok az oka. Egyedül én.

Testvéreim! Legnagyobb a szeretet. A legnagyobb ajándék. Ismétlem, a legnagyobb. Cselekszed ezt? Cselekszed? Isten előtt a szeretet nélküli hívő, de más ember is, olyan, mint a zengő érc, vagy a pengő cimbalom. Oh, a mi Istenünk szívében szeretet van és ezt akarja nekünk ajándékozni! Azért, hogy szeressük Őt és emberlársainkat. Nekünk meg kell térni. Igen, a hívőknek is meg kell térni. A belső ember által meggyökerezni Krisztusban, a Szeretetben.

Isten nemcsak azt akarja, hogy más nyelveken beszéljünk és prófétáljunk, hanem inkább azt, hogy teljessé legyünk a szeretetben. A szeretet nem abban nyilvánul meg, hogy hangosak vagyunk, hanem hogy éljünk abban. Adja az Úr, hogy megértsük szentséges akaratát.

Verseskönyv.

A közeljövőben szeretnék egy szavalatoskönyvet kiadni, ami egyelőre néhány verset tartalmazna és olelson tudnánk előállítani. Felhívjuk azokat a testvéreinket, akik ilyen célnak megfelelő versekkel rendelkeznek, küldjék be verseiket a szerkesztőségbe egy héten belül.

Veszteség — vagy nyereség?

(Prédikálta nov. 3-án Rároha F. Deszóné testvérnő.) Prédikátor 1, 3-16.

Kedves Testvérek! Ezeket az Igéket, melyeket felolvastam, egy nagy ember, Salamon, Izráel királya írta. Olyan ember volt Salamon, akinek a Jehova mindent megadott: kincset, gazdagságot, bölcseséget. Amint mondani szokták, mindennel bírt.

Mi is sok próbán mentünk keresztül az utóbbi időben, de azok által még inkább megismertük az Urat hatalmas Istennek lenni. Ma jobban tudom, milyen az Ő hatalma, mint valaha s Ő mindent azért cselekszik velünk, hogy azok által hatalmát, dicsőségét éreztesse velünk. Az Őr mindenkor kinyilvánítja magát azoknak, akik félik Őt. Mondom néktek, érdemes Krisztust szeretni és szolgálni neki. Ő szeret bennünket. Minden jól történik akkor, ha azt mondjuk: „Legyen meg a Te akaratod!”

Mikor 3 évvel ezelőtt Amerikába mentünk, szeretetcsomagot adtak a testvérek, melyen ez az írás állt: „Lépésről-lépésre menjetek s legyen veletek az Őr.” Ő megígérte, hogy gondot visel rólunk s ez nekünk elég. És tudjátok, mi történt? Megjegyeztük magunknak, vajjon meg fog-e hallgatni az Őr? Amikor megléttünk hallgatva, így kiáltottunk fel: „Ez a XX. század csodája!” Testvérek, az Őr fel van magasztalva. Ti imádkoztatok, nekünk pedig megnyílt az út és most köztetek vagyunk. Kijelentem nektek, ha csak azért kellett volna is jönnünk, hogy ezáltal a ti hitetek megerősödjön, már azért is érdemes volt, hogy jöjjünk. Megerősödtek? De mi tudjuk, hogy ennél sokkalta többet kíván veletek cselekedni. Tanuljátok meg, ha emberekre fogtok nézni, megszégyenültök, ellenben ha Ő benne bízok, úgy félre teszi az akadályokat. Amerikában volt egy kedves testvérnő, aki sokat tett az Őrért, de volt egy nagy hibája. Úgyrszt, az történt vele, hogy a karja megfájdult. Egész nap imádkozott, de nem használt. Az Őr hazavitte. Ez az

eset reám nagy hatással volt. Ismertem lelkiállapotát, fogyatkozását. Figyelmeztetek mindenkit: ne éljünk vissza az Őrnak jószágával, mert különben rá fogunk fizetni. Ez a lélek tevékenységének jutalmát elvesztette. Miért jött az Őr Jézus? Azért, hogy az Atya akaratát cselekedje. Miért mentett meg engemet és tégedet? Azért, hogy mi is az Ő akaratát cselekedjük.

Nézük Salamont, aki mindenmel rendelkezik, ami e földön található és mégis ezt mondja: „Minden hiábavalóság.” Minden hiábavaló. Minden.

Testvéreim! Találunk egy másik embert, aki ezt mondja: „Minden nyereség nekem.” Micsoda ez a nyereség? Üldözés, éhség, korbács, megkövezés, ostorcsapás. Megtanult szenvedni, éhezni és mégis mind ezekre azt mondja — nyereség. Van-e néktek hasznatok Krisztus követésében? Itt látjuk hogy a szegény Pál gazdag volt. Gazdagabb a vagyonos Salamonnál. Mert ővé volt a Krisztus, minden gyalázatával, de minden dicsőségével is. Nekünk is arra kell igyekeznünk, hogy az Őr Jézus Krisztust lássák bennünk és ne csak a száraz tanát. Ő az ajtó, akin keresztül lehet a mennybe jutni. Csakis Rajta keresztül és senki másan. Oh, milyen nyugalom, békeség és öröm töltötte be szíveinket, midőn elfogadtuk Őt! Még a háziállataink is megtudták, hogy hívővé lettünk. Ugyanis azután már szelídebben, türelmesebben bántunk velök. Valóban nagy változáson kellett átesnünk. Ha pedig ez nem történt meg, úgy nem vagyunk ott, ahol lennünk kell.

Testvéreim! Ha ti azt gondoltátok, minekutána hívőkké lettek, éltetek örömmel lesz teljes, gond és baj nélkül fogtok élni — nagyon tévedtek. Akkor szegény hívők vagytok. Az Őr Jézus szenvedett értünk. Nekünk is szenvednünk kell Érte, amint ezt a Szentírás mondja s az életünk tanítja és bizonyítja. A Megváltó

követésének útja, nem rózsás, hanem tövises, de a mennybe, a dicsőségbe vezet. Hallelujah! Egyszer egy indián faluban jártunk; házi-istentisztelet tartottunk. — Megkérdeztük, hányan akarnak velünk a mennyben találkozni? Megmondottuk, hogy Magyarországra megylünk és így nem tudjuk, ki lesz velünk. Tizenöten emelték fel kezüket. Ezek kemény emberek, de ha meglétnék, akkor hűségesek. Valamikor nagyon szerettem volna Afrikába, vagy Indiába menni misszionáriusnak. De a férjemnek nem volt kedve Amerikából kimozdulni. Majd Magyarországra kíváncskoztam jönni, de ide szintén vonakodott jönni. Amikor hét évvel ezelőtt az Őr szólt hozzá, akkor engedelmessé vált. Isten küldi köveleit, hogy az emberek megtérhessenek. Köszönöm néktek, hogy imádkoztatok értünk. Tudjátok, rendesen akkor tud a hívő imádkozni, mikor a mélységben van. Az igaz hívő. A mi reménységünk, élő reménység. Nézzetek csak, hogyan örvend, hogyan rivalg a nép, mikor a földi királyt ünneplik. Az Őr Jézus a leghatalmasabb Király. A mennynek és a földnek Uralkodója. Az imént ezt énekeltük: „Szólj Uram, szólj Uram!” Tegyük úgy, mint az énekirő mondja. Az Őr szólni fog, de engedelmessédjünk is neki. „Mind a javokra válik azoknak” — mondja a Szentírás — „akik az Ő végzése szerint hivatalosak!” Isten szemei elől nem lehet elbújni. Nem lehet elrejtőzni. Bárhová menj is, Ő megtalál. Nem szükséges előre menekülni. Ez balgaság. Sőt, inkább keressni kell dicsőségese Orcáját.

Kedves lélek! Ne félj, nincs veszteni valód. Csupán a bűneidet veszted el és ez nagyon jó. Amit érette elhagysz e földön, azt 30-, 60- vagy százszorosan nyered meg már itt a földön, azután pedig tiéd lesz az örök élet. Jöhet vihar, csapdoshatnak a hullámok, neked nem árthatnak, mert a Kösziklán vagy. Isten hív a bárkába. Hányan vannak itt, akik ezt mondják ma este: „Szólj Uram és én követlek Téged!”

Dicsérem az Urat!

(Prédikálta november 3-án Rároha F. Dezső testvér, Kispessten.)

Zsolt. 111, 2—8.

Kedves Testvérek! Nem. Nem. Nem tudom kifejezni az örömet, amit érzek. Emberi nyelv képtelen kifejezni azt. Boldog vagyok. Boldog az Úrban és boldog azért, hogy újból látlak titeket. Örökkévaló hálával köszönöm ezt az Úrnak.

„Nagyok az Úrnak cselekedetei; kívánatosak mindazoknak, akik gyönyörködnek azokban...” Dicsőség Istennek mindörökké! Az Ő munkái, tervei, gondolatai csodálatosak. Boldogítók azokra nézve, akik szeretik végzéseit.

Egyszer egy példázatot mondtam el nektek. Lehet, hogy emlékeztek még rá, lehet azonban, hogy elfelejtettétek már. Ketten halásztak egy víznél. Egy meglelt ember és egy fiúcska. A férfi a vízbe bocsátotta a horgot s fel alá sétált a parton, gondolván: ráér, míg horgára hal akad. Nem így lett a fiú. Az, midőn a horgatartó zsinag megtrátdott, rögtön kihúzta a hallal együtt. Így a hozzáértő fiú sokat fogott, ellenben a tudatlan férfi — semmit. Ugyanígy cselekszik az Úr is. Csodálattal és hálával telik meg a szívünk, mikor Istenünk kinyújtott kezét látjuk. Sok csodát láttunk Amerikában. Láttunk embereket összeröve jönni az Úrhoz. Gyönyörködtünk abban is, miként töltötte be őket Szent Lelkével.

Különböző gyülekezetekbe, sőt nagy egyházak templomaiba is meg lettünk hívva evangélizálásra. Többek között a husziták gyülekezetében is voltam. Nem mondtam meg nekik, hogy kik vagyunk és honnét jöttünk. Mikor templomukba léptünk, lelkésziük fogadott, aki reámtette a papi palástot, majd felvezetett az emelvényre, én meg így sóhajtoztam: „Uram, adj erőt, hogy megállhassak Előtled és előtűk!” (Ugyanis egy kissé zavarban voltam, mert nem ismertem istentiszteleti szokásait.) Úgy felöltöztettek, hogy rosszabbul éreztem magamat, mint Dávid, Saul

harci öltönyében. Felolvastam az Igét s felfohászkoztam az Úrhoz. Reámtékitett és megáldott anynyira, hogy el is feledkeztem arról, hogy a husziták gyülekezetében vagyok. Úgy adta Krisztus az erőt, hogy sírni kezdtek. Dicsőség az Úrnak! Itt is rájöttem arra, hogy Istennél a töredelmes, bűnbánó, őszinte szív a kedves. Ezekkel az emberekkel

gyülekezetben találtunk néhány lelket, akik őszintén félik az Istent és szeretnek buzogni imádkozni. Vannak, akik ébredésért imádkoznak s én hiszem, hogy ez az ébredés be is fog következni. Amerikában 33 évvel ezelőtt lett kitöltve a Szentlélek. Egy kicsit ott is lehültek azóta. de újabban sokat imádkoznak a megújulásért. Felvetődik bennem



hamarosan megértettük egymást. „Miert nincs ez nálunk is így? — kérdezték. „Mert nincsen közöttetek az Úr... — feleltm.

„Dicsőség és méltóság az Ő cselekedete...” Örülünk mi ennek? Én sokat örültem Amerikában is Istenünk munkájának. Ugyanígy örvendeztem sokat közöttetek, amikor itt voltam.

Testvér! Boldog vagy, ha szereted Őt és megcselekszed akaratát, mert neved fel van írva az Életnek könyvében.

„Emlékezetet szerzett az Ő csodálatos dolgainak...” „Eledt ad az Őt félőknek...” Vannak itt éhes lelkek? Bizzanak Istentben és meg lesznek elégtve.

Az utóbbi időben körülbelül 8—9 államban jártunk. Minden

a kérdés: „Mi lesz velünk? Mi lesz velünk?” Szeretném, ha egész Magyarország imádkozna azért, hogy jöjjön el ide is az Istenek országa. Amerikában és Indiában már megkezdődött az ébredés. Dicsőség ezért az Úrnak! Imádkozunk mi is az ébredésért! Krisztus megtehet mindent. Meg is akar tenni, de nekünk is tennünk kell. Mit? Imádkozunk, böjtölünk és újból imádkozunk kell. Sokat kell imádkozunk. Fel kell serkennünk. Nekem az a hitem, hogy Magyarországon még nagy munkát fog végezni Istenünk.

„... minden Ő végezte tökéletes.” Sokan gondolják azt, hogy elkerülhetik Istennek ítéletét. Am családni fognak, mert az Ő szavai igazak és azok be fognak tel-

jesülni. Hiábavaló minden ellenkezés, minden agyafurt kibúvó, mert Előtte meg kell jelennünk.

„Meginthatatlanok örökké és mindvégig...” Magasztalom az Urat ez estéért is, mivel ez is nagy irgalmasságát bizonyítja.

Testvér, gondoldj arra, hogy amikor az Úr magához hívott, milyen engedelmes, áldozatkész és édeskés voltál. Olyan voltál ak-

dön, egykor pedig a mennyben. Hiszitek ezt? Sokszor énekeljük: „Az Úr csodásan működik.” Oh magasztaljuk az Urat! Nagy az ő kegyelme, hűsége és szeretete. Van egy másik énekünk is, amely ezt mondja: „Amit nem értünk meg itt, majd megértjük odafent...” Nekünk engedelmeskednünk kell szentséges akaratának. Sohase kérdezzük Tőle:

Beköszöntő

„Szerelmeseim, tisztítsuk meg magunkat a testnek és a léleknek minden tisztátalanságától, hogy a mi szentségünkben isteni félelemben vigyük véghez.”

II. Kor. 7, 1.

„Hirdetem az Urat teljes szívemből az igazaknak tanácsában és gyülekezetében.” 111. zolt. 1.

Kedves atyámfiai! Első írásbeli tevékenységem mint elnök, legyen köszönetnyilvánítás az irántam megnyilvánult bizalmatokért. Amint élő szóval már mondtam, írásban is megismétlem: imádkozzatok értem, hogy a mi Istenünket teljes szívemmel, minden erőmmel szeressem és teljesítem mindenkor az Ő szent akaratát. Az Úr távozassa el az akadályokat annak a munkának az útjából, amelynek végzésére az Ő kegyelméből engem elhívni tetszett.

Atyámfiai! Tudom, ti mindnyájan egyakaraton vagytok énvelem abban, hogy az Úr munkája erős, nagy és hatalmas legyen mindenütt, de különösen itt Magyarországon, ahol titeket, munkatársaimat és engem erre a szolgálatra elhívott és megbízást adott.

Jézus szavai: „Ha ketten-hárman egy akaraton vannak, amit csak kérnek, meglesz nekik.” Ezt a mi dicső Királyunk mondta és ez így is van! Semmiben szükségünk nem lesz, ha az ő akaratában és az ő munkájában egyek vagyunk.

Az egyakarat és az egység tehát — Jézus szavai alapján — egyik fontos pillére a keresztyén közösségeknek és nélkülözhetetlen jellemvonása az Isten gyülekezetéhez tartozó tagoknak. E szép jellemvonás hiányában tengődő gyülekezetek, vagy egyes személyek előmenetelre, körükben lelki ébredésekre, megtérésekre, az Isten különféle erőinek megnyilvánulására ne számítsanak.

Amint Jézus egy az Atyával, azonképen nekünk is egyeknek kell lenni. Egyek azonban csak azok lehetnek, akik Jézus utasítási szerint küzdenek az örök életért és Jézus parancsolatainak, nem pedig az elavult mózesi tör-



kor, mint a cukor. Imádkoztál, bizonyoságot tettél, szerettél, adakoztál, amint csak tehetted, s ha megbotlottál, akkor megtanultad, hogy máskor jobban kell vigyáznod. Ajánlom, legyünk hűek. De ne csak 5, 10, vagy 20 évig, hanem mindvégig. Így fogunk győzni.

Olvassuk el a Filippi levél 1. részének 23—29. verseit. Úgy-e mily gyönyörű versek ezek? Nem tudom megmondani, hány-szor olvastam el már ezeket, de nagyon sokszor és mindannyiszor örömmel, gyönyörűséggel telt meg a lelkem.

Testvéreim, törekedjünk teljes hívőkkel lenni. A félhívők nem juthatnak a mennybe. Isten a teljes szívet, az egész életet kívánja, de meg is áldja azt már itt a föl-

„Miert kell ezt, vagy amazt szenvednünk?” Ő bölcs, jóakaró és szeretetteljes. Mi legyünk türelmesek és imádkozzunk. Ha mi az Ő akaratában vagyunk, akkor meg vagyunk nyugodva.

Kérjünk az Úrtól kegyelmet, erőt, hogy ne csak itt örvendezünk, hanem egykor odafent is Vele. Ha csak itt örvendezünk Benne, akkor nyomorult hívők vagyunk. Törekedjünk igazabb, szentebb életet élni.

Testvér, Ha te leteszed koronádat, van, aki felfegyve azt. Tudd meg, nálad nélkül nem szűkülök az Úr, de neked van szükség Reed.

„Azért légy buzgóságos és téri meg!...” Az Úr áldjon meg mindnyájunkat!

vény, vagy emberek egyéb rendeleinek megtartására törekednek. A kiválasztó kegyelem által történt megtérésem és elhivatásom pillanatában a kezembe adott és a Szent Lélek tüze által meggyújtott fákllya fényében fájdalommal szemlélem itt-ott azokat a hervadt szirmú és illat nélküli szintelen virágokat, amelyek gyökere az egyenlenség lazakötésű talajába kapaszkodnak.

Mi ennek az oka?

Semmi más, mint a mi gyarlóságunk és engedetlenségünk elsősorban Istennel szemben, másodsorban egymással szemben. Soha ne másokban keressük a hibát, hanem mindig magunkban és biztosan megtaláljuk az okot, amely melegágya volt esetleg a meg nem értés csirázásának. Mivel ez az állapot nemcsak személyünkre egyenként, hanem az egész munkára — mint a víz felszíne alatt atomatosan terpeszkedő százkaru hínár lenyűgözőleg kihát — szükséges, hogy közös akaratallal összefogva, teljes egységben keressük a szabadulás útját és akkor a mi Urunknak minden áldásigérete valóságá válik.

Testvérek! Legyetek segítségemre abban, amire az Úr kegyelme elhívott veletek együtt: seplő és sömörögzés nélküli legyen Magyarországon a szent munka.

Az Úr megmutatta nekem, hogy felelősségünk és erőtlenségünk oka: a fegyelem és az egymás iránti tisztelt hiánya. A fegyelmességek mint torz vonás rúntja munkánkat és Krisztus Jézushoz való hasonlatosságunkat.

Gedeon, a bátor hadvezér, mindenben engedelmes és szolgálatkés harcosokkal győzte le és semmisítette meg az ellenséget. Ilyen harcosokat keres ma is Jézus.

„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és minden erődből és teljes elmédből...” Szigorú és erős parancsolat ez. De ennek a parancsolatnak a megtartása életre jogosít, Fellellemmel és rettegéssel vigyük véghez a mi üdvösségünket. Istennel szemben nem lehetünk még a

legkisebb mértékben sem engedelmelek vagy lanyhák. Hiszen tudjuk, mit mond az Úr: „Vajha hideg volna vagy hév. Annakokáért, mivel lágyameleg vagy, kivettek az én számból.”

Ezekből a szavakból mindenki megértheti, hogy aki az Urat követi, az csak forró lehet az ő buzgóságában, engedelmességében és hűségében, vagyis a fegyelemben, mellyel erősek vagyunk Isten minden igéjének és akaratának engedelmeskedni, törekvő ügyekezletünkben.

A mindeneket alkotó szerető Atyánk jár elől a példaadásban. Az Úr Jézusban testben ábrázolta ki a tökéletes fegyelemnek és engedelmességnek szent és hibátlan példáját, mondván: „Aki engem lát, látja az Atyát.” „*En semmi mászt nem cselekszem, mint amit az én Atyámnál láttam.*”

Nincs tehát semmi kibúvó Isten akaratának a feltétlen fegyelemmel engedelmességgel való teljesítése alól, ha látni akarjuk az ő ígéreteinek megvalósulását, ami után oly nagyon vágyakozunk.

JÉZUS HIVOGAT.

*Genezáret csendes taván,
Evez a szent sereg némán.
Tekintenek jobbra, balra
S közben kiérnek a partra,
Ott őket nagy sereg várja,
Kikhez Jézus ezt kiáltja:*

*„Jöjjetek és igyatok,
Aki megfáradtatok!
Mert im én vagyok a Kút,
Az igazság és az Út.
Feltámadás és az Élet;
Ki Bennem bíz, nem félhet.”*

*Jöjjetek és egyetek,
Áldot Leletk vegyeitek;
En én testem bizony Kenyér;
Elveheti mind, aki kér.
Az én vérem bizony ital,
Ki ebből eszik, meg nem hal.”*

*„Mindnyájan Hozzám jöjjetek!
Nálam kegyelmet nyerhettek.
Alja vagyok és Omega,
Örök üdv Hajnalcillaga,
En visztek fel a szép mennybe,
Örökéletnek helyére.”*

B. J. Szentgyóthárd.

A gyülekezetek belső életében a tagok egymás közötti viszonyában az engedelmesség léleknek mindenkor meg kell nyilvánulni. Abban a gyülekezetben, ahol a pásztort, véneket mint Isten által kiválasztottakat nem tisztelik meg azzal a kettőzötetett szeretettel, mely az apostol szavai szerint szükséges, a bomlás penszngombái fognak tanyázní. Viszony, ha a gyülekezeti tagok egymás között sem ápolják a szeretetet és nem arra igyekeznek, hogy egymást szeretettel hordozzák, szomorú végzetüket el nem kerülhetik.

Vigyázzunk, soha, egy pillanatra sem felejkezzünk meg arról, hogy: „Ha szeretet nincsen én bennem, semmi vagyok. Aki a szeretetben munkálkodik, Isten van ő vele.” Erősödünk és növekedünk tehát a szeretetben, vagyis az Istenben és akkor megértjük, hogy az Úr Jézus mit követel tőlünk, amikor ezeket mondotta: „Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok és nyugalmat találtok a ti leleteknek.”

Mikor lesz csendessége és nyugalma lelkünknek? Akkor, ha az Úrnak minden jó ígérését magunkon beteljesedve látjuk!

Kedves atyámfiai! Ha mind ezekben egyek vagytok velem, az én vágyam, melyet soraim elején említettem, nemcsak sóhaj marad, hanem valóság lesz.

A magyarországi pünkösdi munka szárnyai sok gyarlóságaink ellenére is mindinkább erősebbek, izmosabbak lesznek. Ma már ezt azok is látják és elismerik, hogy Isten Lelke munkálkodik velünk, akik eddig megvetőleg nyilatkoztak felőlünk. Nem a magunk érdeme ez, hanem Azé, aki munkálja a mi szívünket: Jézusé.

Azé a Jézusé, akinek születéséről ünnepélyesen megemlékezni akarunk.

Már most, mikor tollammal a papírosom fekete barázdákat szántok, megszorítja bensőmet egy csodálatos erőzés. Ez az érzés nem a jelenlegi környezet, hangulat következménye. Ez másból született meg. Tudod hol? Ott a

bethlehemi mező titokzatos csendjében. Érzem most is, amint megszállja szívemet az a boldogító érzés, amelyet akkor éreztem, amikor megszületett bennem is Jézus. Az angyalok nálam is megjelentek ez alkalommal és lágydallamú énekükben egy bűnös megtérésén örvendeztek. Kicsiny szobámat most is betölti az a fény, amely egykor a bethlehemi mező feletti sötét égboltot ragyogó világossággal árasztotta el. A nagy fényességet bámoló báránykák csengőjének csilingelése idehallatszik és úgy tűnik fel, mint ha az angyali sereg énekét kísérő zenekarához tartoznának.

Mi lett volna velem és veletek, ha soha nem gyulladt volna ki a bethlehemi mennyei fény és ha soha nem született volna meg az, Aki megszabadította a bűnös embereket a rabságból?

En sem, te sem, kedves testvérem, nem lennél most boldog. Járnánk a világban, mint egykor Kain és gyógyírt keresnénk sajgó lelkünkre. De sem patikában nem kapnánk, sem gyógyben lenn vagy a hegyen fent nem találnánk meg a fájdalomcsillapító fűvet.

Áldott Urunk születésének évfordulóját megelőző napokban és soraim olvasásának perceiben határozatok el magatokat, kedves testvéreim, hogy a közelgő újesztendőben eddigi mulasztásaitokat pótolni fogjátok. Az imában pedig buzgók legyetek, mert ez a mi egyedüli fegyverünk, amellyel győzni tudunk önmagunkon és ellenségeinken.

Az imán keresztül nyertünk el eddig minden reánk hulló áldást és ezután is csak ezen keresztül várhatjuk a mennyei erő közvetítését.

Imádkoztatok az üldözött gyülekezetekért, prédikátorokért és missziómunkásokért; lelkibredésért, gyógyulásokért és egymásért. Ha ezt megteszitek, soraimban említett fogyatékoságunk is pótolva lesz.

Végre arra kérlek ismételtlen fiteket, imádkoztatok értem, hogy megállják öröhelyemen és éberül figyeljek, hogy ellenség készületlenül meg ne lephessen minket.

Munkatársaim! Ti pedig hint-

sétek a tiszta magot az emberi szívekbe és kérjétek Istent, hogy adjon mennyből esőt a kikelésre.

Az Úr Jézusban minden testvéremet meleg szeretettel köszöntöm és boldog karácsonyi ünnepeket kívánok a távolból.

A megfeszített názáreti Jézus kegyelme és szeretete legyen mindnyájunkkal.

Szolgálatokat:

Tomí.

Testvér!

Csaknem kétezer éve annak, hogy egy kised született Bethlehemben. Egy gyermek született, egy Fiú adaiót nékünk, akinek vállaira tételt sz uralom, Akinek nevét Csodálatosnak, Tanácsosnak, erős Istennek, Örökkévalóság Atyjának, békesség Fejedelmének hívják. Jött, hogy a Jénova akaratát teljesítse. Jött, hogy felemelje a bukott emberiséget és Isten Lelkének uralmát a földön megalapozza. Jött, hogy az elkorcsosult, anyagiasá váló emberből új teremtményt alkosson, hogy lehozza a földre a békesség, a szeretet országát, amelynek uralma örökké fog tartani.

Istállal született, keresztet halt meg, de diadalmasan feltámadott s ezáltal győzött a halál felett és kezébe adatot minden hatalom úgy a mennyen, mint a földön. Keresztre szegezték, sírba tették, de feltámadott, mert Ő ugyanaz legnap, ma és mindörökké. Nála nincsen változás. Ő az Ű, az igazság és az Elet. Megváltói munkáját Istenségéhez méltó erővel, hatalommal és dicsőséggel végezte el. Ugyanmilyre, hogy még ellenségei sem találtak benne semmi kárhözhatnivalót. Ő egy tökéletes Lény. Egy bünnélküli, igazi Ember. Istennek egyszülött Fia. Benne minden emberi jószág, erőny, szeretet, lelki szépség párosult az isteni tulajdonságokkal. Hogy ki volt Ő és milyen volt, azt emberi gyarló zine és ajak sohasem fogja megmondani. Ahoz parányiak vagyunk. Krisztust csak az ismeri, aki szent Lénye társaságába kerül és Lelkének, akaratának befolyása alatt áll. Bár szentséges lábai elhagyták e földet, de a Szíve, az az áldott, mindenkit igazán, őszintén szerető szív, az itt maradt. Itt van és itt munkálkodik közöttünk. Hatalma sokkal nagyobb, országa most kiterjedtebb, mint valaha. Személye ugy-

mint munkája; minden szó, melyet kiejtett és minden tett melyet cselekedett az ifjúság örök üdéségével, ragyogásával, erejével bír és meg is fogja tartani mindazt az idők végéig.

Minden emberi munka elenyészik, minden emberi könyv és okoskodás elpusztul, feledésbe megy, de a Biblia — soha. A Szentírás nemcsak egy könyv, hanem *élő hatalom*, mely legyőz minden ellenálló erőt. A lélek, mely az Evangélium szépsége által foglyulejtetik, nem a magát, sem a világot többé, hanem Istené. Minő bizonyossága ez az Úr hatalmának! Vége és beteljesedése ez a multnak, központja a jelennek és kezdete egy határtalan, boldog jövőneknek. Krisztus olyan hódító, Aki magához vonz, magával egyesít, magába olvaszt mindeneket, akik Hozzá jönnek. Minő csoda! Az emberi lélek minden tehetőségével együtt a Megváltó létének kapcsolt részévé lesz. Igen, látjuk, tapasztaljuk a csodát, hogy a názáreti Jézus Neve milliókat és milliókat hódít meg.

Érezzük, hogy a Mester — emberi leg szólván — a tudományos iskolák ékesszólása nélkül szólott olyan „Elet-beszédet”, amelyen magában mondatott sem azelőtt, sem azután és kellett olyan hatást, amely tülesik a szónok hatáskörén. S bár az Űdvözítő egy sort sem írt, mégis több tollat hozott mozgásába és több prédikáció, tudóskönyv és dicsének számára szorgálatot tárgyát, mint a régi és új idők nagy embereinek egész serege. Sohasem volt ezen a világban élet, mely oly igénytelen, szerény és külső formájában oly alázatos lett volna, mint Ő és mégis az emberiség minden nemzetére, osztályára oly rendkívüli hatást tett. Uralkodni akaratunkon, megnyeri szeretetünket és imádatunkat. Nem tekinthetünk Reá lelki haszon nélkül. Nem gondolhatunk Reá anélkül, hogy fel ne emelkednénk mindazon, ami aljas és hitvány és hogy buzdítást ne nyernénk mindarra, ami szép jó és nemes.

Ű a kegyelmes Isten legdrágább ajándéka, amelyet egy elveszett világnak adott. Űbenne vannak a bölcsesség gazdagságai. Ű a mult dicsősége, a jelen élete és a jövőnd remény-sége. Ű az Imánuel, az Isten örökkévaló Fia, Ki eljövendő erővel, hatalommal és dicsőséggel. Űt várjuk, Űt vágyja minden hívő szív epedőn sóhajtván: „Jövel Uram Jézus, jövel!”

Bizonyságtételek

A hit jutalma.

Amint az Úr hűséges követőjéhez illik, bizonyságot tesztek arról, amit velem cselekedtet. Úgy gondolom, ha jól esett nekem a gyógyulás, akkor még inkább jól esik az Úrnak az, ha itt nyilvánosan is dicsőséget adok Nekik.

Hónapokkal ezelőtt erősen fájtak a füleim, annyira, hogy nem hallottam. A teljes süketésg veszedelme fenyegetett. Ebben az állapotban kerültem a budapesti gyülekezetbe, ahol a Szentírás alapján olajjal kentek meg. Fájdalmaim teljesen megszűntek és halláscmat egészen visszanyertem.

Mivel tudom, hogy sok hálával tartozom az Úrnak, azért igyekszem is azt gyakorolni. Dicsőség Istennek!

Balázs Judit, Budapest.

Új szív — új élet.

Úgy érzem, szükséges e helyen is bizonyságot tennem, hogy ezáltal mások hite, bizodalma erősödjön. Tudom, amint jól esett ez nekem, ugyanúgy esik jó az másoknak is.

Két évig a fejem és a gyomrom fájt, ideges voltam. Ez utóbbi bajom inkább azért volt, mert sok gyógyszerrel éltem.

De hála az Úr Jézus Krisztusnak, amikor megismertem és elfogadtam a teljes Evangéliumot, akkor nagy változás történt az életemben.

A drága Jézus meggyógyított, szelídelelkűvé tett, úgy, hogy most férjemmel és gyermekeimmel együtt békességben, csendességben élünk. S ha mégis hangosak vagyunk, úgy ezt az imádkozás, az éneklés, az Isten nevének dicsőítése okozza.

Jó nekünk az Úr lábainál időzni, Őt szolgálni, magasztalni énekkel, imával, szívünknek teljességgel.

Becző Albertné, Kispest.

Sárkány Győző tv.,

a miskolci gyülekezet vezetője írta legutóbbi levelében, hogy

mind a két gyermekük beteg volt. Különösen súlyos volt az állapota a kisebbiknek, akinek szinte már a halálát várták. Azonban csoda történt. A hitből fakadó imádság meghallgattatott és a beteg gyermek meggyógyultak.

A magunk részéről szívesen adunk helyet e hír közlésének és örülünk annak, hogy Isten gyermekei imádsága meghallgattatott és hitüknek, reménységüknek jutalmát vették az Úr Jézus Krisztusban.

„Legyen a te hited szerint!”

Kedves Testvérek! Örömmel tudatom veletek, hogy a drága Jézus nagy irtalmasságot tett kis gyermekünkkel a rajta keresztül mivelünk is. Kisfiának az egyik lába megbénult s ezért egy hétig ágyban fekvő beteg volt. Majd amikor valamelyest meggyógyult, két hétig bicegve, sántikálva járt. Akik látták és ismerték betegségét, azzal ijesztgettek, ha orvoshoz nem megyek vele, egész életére hibás lesz a lába. Mi azonban bízunk az áldott Megváltó ígéretében. Ki meghallgatta könyörgéseinket és mindeneket jóvátett. Hála, dicsőség, felmagasztalás térjen örökkévaló Nevére.

Sipos Józsefné, Mórcehida.

Jézus segít!

Emberileg menthetetlennek látszó betegségeben (vérhas) szenvedtem. Tudtam állapotom súlyosságát s ezért a legfőbb Orvoshoz, az Úr Jézus Krisztushoz fordultam. Imáim nem hallottak a porba, hanem meghallgattak, aminek bizonysága az, hogy ma egészséges vagyok. Térjen minden hála és dicsőség az Ő áldott Nevére, Aki irtalmasságot cselekedett velem.

Pénzes Imréné, Nagykátá.

Talán még nem figyeltük meg, hogy a központi pénztáros címe: *Sebestény István, Pestszenterzsébet, Ámos-utca 62. (Igen sajnáljuk, hogy a testvérek kevés dolgot adnak neki); hogy minden levél és kézirát Siroki István címére, Kispest, Brandtner Pál utca 3. küldendő.*

Missziói hírek

Örömnapok a budapestkörügyeki gyülekezetekben. Jó Atyánk különleges kegyelmével ajándékozott meg bennünket október hó végén és azóta. 24-én már közöttünk időzött a kispesti gyülekezetben Wannemacher testvér, a milwaukeei angol és magyar gyülekezet előljárója s ez alkalommal a Kelet-Európai Misszió megbízottja. Beszédét lapunk jelenlegi számában közöljük. Másnap a budapesti gyülekezetünkben hallottunk egy hasonló tanítást az márról. November 1-én Pestszenterzsébeten ifjúsági ünnepélyre készültünk és ünnep lett belőle, miközben szintén megkaptuk a „magunkét.” „Mi már nagyon urasak vagyunk” — hallottuk. Szégyennel vallottuk meg nagy mulasztásainkat az imádkozás terén.

Másnap bőjt és imanapunk volt. Testvérünk nemcsak együtt volt veünk, hanem példát mutatott az imádkozásban való kitartásra. Az egybehívott prédikátorok pedig kaptak az Úrtól egy olyan leckét az alázatosságra és hosszútűrésre nézve, hogy alig felejt el egy is. Örösi alkalom volt ez a szíveket egyesíteni a szeretetben. 3-án, amikor az előző napon érkezett Rároha testvéreket készült a prédikátor kar fogadni, drága Urunk szeretetének oly melegséget szórta a szíveinkbe, amit eddig alig éreztünk. Könyek között dicsőítettük az Urat, Aki több tekintetben most nyitotta meg szemünket. Minden jelenlevő változás észlelhető. Dicsőség az Úrnak! Azóta jelszavunk: „Többet imádkozni és jobban szeretni!” Naponta 3 órát imádkozni nem sok, ez csak kezdet. Az ima töredelmes szívből fakadjon.

Ilyen érzelmek és meglátások fényében fogadtuk Rároha testvéreket és nem esekély volt a kölesünős öröm a közös szeretet felett.

Este, amikor fájt szívvel búcsúztunk a váratlanul Romániába utazott Wannemacher testvértől, nem kicsiny vigasztalást láttunk a gyülekezet boldogságában, melyel a visszaérkezett Rároha testvéreket fogadta. Örömkönyűnek jelentek meg száraz szemgödrökben: viszontlátás 3 és fél év után! A testvérnő örömkacagásban tört ki, amikor látta Isten szeretetének csodás munkáját ügyük és útjuk irányításában és a boldog viszontlátásban.

Ekkor elmondott beszédeiket ugyan-csak jelen lapunk zárja magában.

Kölcsonös megállapodás után testvéreink olyan álláspontra jutottak, hogy gyülekezetet nem foglalnak el, hanem szeretetbeli hívásokra a környéken és vidéken evangélizálásra hajlandók elmenni. Jelenlegi címük Rárona F. Dezso, Kispesti, Bocskay-utca 62. A leveleket egyelőre erre a címre kérjük.

Ugyancsak ekkor Mihók testvértől és kedves nejtől is el kellett búcsúznunk, akiknek ismét alkalom nyílt Jugo-szláviában az Igét hirdetni s emiatt egy kis időre elváztak körünkől. Imádkozunk értük sokat, hogy legyenek ott hasznos eszközök a lelkek mentésére. (Időközben azonban már, mivel idejük lejárt, visszaértek.)

Áldott legyen a jóságos Isten, Aki hatalmas munkát végzett bennünk!

Hítmélyítő konferencia Békésen. November 30-án benepesedett a békési imaház udvara. Vagy 12—13 helyről voltak együtt testvérek, hogy jelen lehessenek e nagyfontosságú táborozáson. Jöttek még 400 kilométerről is. De elfelejtették hamarosan a fáradságot, amikor megfázták a kedves, mosolygó arcokat, sőt együtt imádkozhatk velük a zsófolásig megtelt imaházban. A kétnapi (nov. 30—dec. 1.) tanításokon többen, mint százan vettek részt. Az esti evangélizálásokon pedig 180-an is voltak. Amíg az elmúlt évi együttlét inkább bibliai fejtegetésekkel tett el, addig a jelen alkalmat arra használtá fel az Úr, hogy rámutasson hibáinkra és buzdítsa szíveinket forróbb imádkozásra. Dicsőség érte drága Nevének, ki is vettük a részünkei belőle, de korántsem annyira, hogy megelégedtünk volna. Mikor befejeződött, csaknem valamennyien arra a megállapodásra jutottunk, hogy: „kedves volt!”

Jölesett volna még együttimádkozni legalább két-három napot, de sajnos, erre sem engedélyünk, se midőnk már nem volt. Így be kellett érniük azzal, amit nyertünk. Ezt sem felejtjük el egyhamar. Ha szabad volna, meg kellene dicsérni a békési testvériség vendégszeretét is. Ezt sem felejtjük el, hanem hálát adunk a kegyelmes Istennek, aki megáldotta népét igazi szeretettel. Mindenért Óvé a dicsőség!

Imaházmegnyitás Kiskőrösön. Jia szabad ugyan annak nevezni. Nem történt más, mint a testvérek kibéreltek egy ires és eléggé tágas szobát imaház céljaira. A községben ugyan jelenleg nem sok tagunk van, mert inkább a közeli Cebe-puszán tanyáznak, de

egy újabb közös határozatuk értelmében havonta egyszer (és az ehhez hasonló ünnepélyek alkalmával, mint a jelenlegi Imaházmegnyitás is) összejönnek Úracsorát venni és ügyeiket megbeszélni. Így már vasárnap ültek ott annyira megtelt a szoba, hogy többen állva maradtak a konyhában. Sírva adtunk hálát Istennek, Aki é most már több mint száz tagot számolva gyülekezetet átsegített próbáin és adott nekik nemcsak szabadságot, hanem alkalmat az evangélikus egyházban munkálkodni teljes szeretetben és jóakarattal.

Este voltak is annyian, hogy alig jutottunk levegőhöz. Annál jobban hatott reánk a mennyből érkezett szélnek suhanása. Nagy kapu nyílt meg itt a teljes Evangélium számára. És ennek egyelőre beláthatatlanok a következményei. Az ottani testvérek felelősségük teljes tudatában minden lelki-testvér imatámogatását kéri. Ez a gyülekezet elhatározta, hogy nem csupán a helyi missziót tartja szem előtt, hanem bevételének egyharmadát a központi pénztáron keresztül vidéki misszióra fordítja. Lesz-e még gyülekezet, mely ennek példáját követi? Ilyen irányú közös elhatározás áttekinthetetlen előhaladást jelenthene. Ami a legszebb, ezt önmaguktól tették és nem kényszerből.

Látogatás Pítvaroson. E községben, akárcsak Kiskőrösön, szintén evangélikus tótajkú nép lakik. Egyet-mást hallottunk felőlük, már tudniillik az ottani hívők felől, akik gómbamódjára szaporodnak. Régi vágyunk teljesedett be tehát abban, amikor nov. 29-én benyitottunk hozzájuk. Bár nem tartoznak közösségünkhez, meglepő szeretetben részesítettek bennünket. A Lélek szépen munkálkodik közöttük. Isteniszeretletük lefolyása annyira családias, hogy bárki, aki az Urat szereti, jól találhatja magát közöttük. Az Úr pedig válogatja ki magának a lelkeket. Ez éven is megtértek már vagy félszázan. Kérjük az Urat, óvja meg őket minden baltólól és segítse velünk és Isten minden népével teljes egyetülésre.

Missziói munkás jelentése. „Az Úrnak kegyelmessége az, hogy még minden végünk; mivel nem fogyatkozik el az Ó irgalmassága.“ (Jer. Sir. 3, 22.) Boldog tapasztalása volt ez Jeremiásnak, éppen akkor, midőn a Jehovának keze sújtotta a Tőle eltávozott zsidó-

ságot. Mi is hálásak lehetünk azért és kell is hogy legyünk, hogy még mindig élünk. Körülöttünk mindenütt csak bünt és romlást látunk. Azonban az isteni kegyelem Óriz bennünket. Oh ez csodás kegyelem! Oh ez csodás irgalom! Oh, szép hazánkban is mennyi a vergődő, siránkozó, csaldott ember, a testileg-lelkileg belet! Csak azoknak van erről tiszta fogalmuk, és azok látják ezt, akik az országban járva hrdetik az Örömuzenetet. Mily kegyelem, hogy mi élünk, boldogan, az Isten községében élünk! Az utóbbi hetekben Pest megyében több helyen tettünk látogatást a gyülekezetekben, azonkívül Komárom, Győr és most Bkés megyében. Több helyen is szeretttünk volna látogatást tenni, azonban a sok kerékpározás okozta kimerültség és lábfejés ebben megakadályozott. Győr megyében tett látogatásaink nagyon áldásteljesek voltak. Különösen Kisbácsán, Mőrizhidán, Fekete-puszán tartott istentiszteleteinket sokan látogatták meg. Az összejöveteli helyek zsúfolásig megteltek. Ácsón és Felsőgállán volt alkalmunk hirdetni az Örömuzenetet. Az utóbbi helyen egy verekedő, haragostermesztető bácsi lett az Úr Jézus foglya. Mondhatnánk; a farkasbó bárány lett. Felesége sokat szenvedett tőle. Ez a változás az Úrnak nagy kegyelmét bizonyítja. Majd a budapesti, kispesti és pesztzent-erzsébeti gyülekezetben szolgáltunk.

November 30-án és december 1-én Békésen a körzeti konferencián vettünk részt. ahonnt Mezőberénybe mentünk. Itt legutóbb 8 lelket áldott meg az Úr és ébredés tapasztalható. Mind a két helyen sok áldásban volt résznk. Nemcsak a régenlátott testvériséggel való találkozás által, hanem a konferencián érezhetően jelen volt Urunk is. Kedves Testvéreink! Mivel fáradságos, nehéz munkát kell végeznünk, s gyakran érezzük erőtlenségünket; arra kérünk mindnyájzatokat, imádkozzatok értünk, hrdjatok imádságos kárijaitokon naponta, hogy az Úr legyen erőssé bennünket vállalt kötelezettségünk teljesítésére, hogy így alkalmas eszközei lehessünk az örökkévaló Istennek, Akiért érdemes túrni, szenvedni.

Mivel tudjuk, hogy csak az marad meg, amit Jézusért teszünk, azért kérjük lelki segítségüket a munkához, az Evangélium hirdetéséhez...

Kalincák Mihály és neje.

Ének- és zenetanfolyamról

Legutóbbi konferenciánkon úgy állapodtunk meg, hogy a tél folyamán három-, vagy négyhetes énektanfolyamot tartunk, amikor az abban járatlanok megtanulhatják a kottavilág rejtelmeit. Legfőbb ideje erről itt megemlékeznünk. Azonban mielőtt végleges megállapodást közölnénk a napokra vonatkozólag, arra kérjük fel a testvériséget, hogy gyülekezetenként határozzák meg, hogy kit küldhetnek fel és a lap vétele után egy héten belül megírni sziveskedjenek. — Ettől függ, hogy érdemes lesz-e tanfőt fogadni. Abban az esetben, ha 30-an lennének és a gyülekezet tudna áldozni 15.— pengőt a felküldött egyén tanítatásáért, úgy kivihető lenne az ügy. Ez alkalommal, akiknek zeneszerszámaik vannak, magukkal hoznák és esetleg gyakorolnák magukat zenei téren is. Viszont mások, akik most szeretnének tanulni, a négy hét alatt szpenen elindulhatnak a tanulásban.

Ezzel kapcsolatban volna alkalomunk a délelőtti, illetve reggeli órákban bibliai emelkedéseket és órákat tartani a testvéreikkel. Ők pedig megtanulhatnak és lekottázhatnak maguknak és gyülekezetüknek az eddig nem ismert énekeket, melyek a „Mennyei hangok” c. énekkönyvünkben vannak.

Mielőbbi választ várunk a következő címre: Siroki István, Kispeszt, Brandtner Pál utca 3. sz.

Előfizetések

Október hónapban:

Kispeszt: Hubert F. né 1.50, Calik P. né 3.—; *Pesztcenterszébet:* Torma I. és Zabolai B. né 2—2, Sárkány L. és Roskó F. né 1.50—1.50; *Körtéjapuszta:* Kovács I. 9.— (8 db lapért); *Szőkepuszta:* Csizmadia I. 3.—, Soós L. 1.—; *Miskolc:* özv. Molnár S. né 1.50; *Nagykátá:* Gyüre M. né 3.—, Borics K. né 1.50, Juhász L. 1.—; *Felsőregeskátá:* Tóth P. né 3.—, Tóth I. né 1.—; *Tard:* Szendrei I. és Olasz I. né 0.95—0.95; *Visznek:* Magda I. 1.—; *Foktő:* Pali J. 3.—; *Gerjen:* özv. Fercsák J. né 1.—, Molnár M. né 0.50; *Törökszentmiklós:*

Plesocki J. 1.—; *Ocsöd:* Nagy F. 1.—; *Békés:* Fodor A., Köpe S., Bódis M., Durkó J. 1.—1.—, Kovács I. né 2.—, Csathó M. 3.—; *Békéscsaba:* Pribojszki J. 2.—, Fabula J. né 1.50, Gyurics P. 1.—, Bielik M. 3.—; *Mezőberény:* Kálmán K. 2.—, Balázs K., Séffer F. 1.—1.—; *Kisbácsa:* Fehérvári I. né 1.50, *Hippolith-pusztá:* Kiss I. né 1.50; *Súr:* vitéz Kovács J. 4.—; *Künszentmiklós:* ifj. Holeczmann M. 3.—, Halcsik I. 1.—, Pamer K. 1.50; *Felsőgalla:* Alberti P. né 2.50; *Vág:* Pethő F. 3.50; *Amerikából:* Cleveland: Pénzes Bálint 7.12, John Nikita 3.50; *Caró-Mich:* Joe Széki 4.83 pengő.

November hónapban:

Kispeszt: Hubert F. né 1.—, Németh N. né 1.50; *Budapest:* Balázs J. 0.50; *Pesztcenterszébet:* Fekete I. 3.—; *Békés:* Olesvári G. 1935. évre 3.—; *Gerjen:* Lacza I. né 1.50; *Debrecen:* Forró L. né 3.—; *Érd:* Perjesi F. 2.50; *Vámosmikala:* Kovács L. né 3.—; *Szőkepuszta:* Bebecs I. 2.—; *Pilis:* Dunay J. 7.90 és 1.—; *Cegléd:* Lakos János, Adami J. né 1.50—1.50; *Ókány:* Nagy L. 3.—; *Vécseés:* László S. né 1.75; *Halesz:* Szöllösi J. né 2.—, Józsa M. 1.50; *Hajdúsámson:* Berki L. 0.50, Papp I., Hamar F., Balogh Gy. 1.—1.—; *Hajdúhadház:* Csoma P., Mughvári S. 1.—1.—, Enyedi J., Papp S. 1.50—1.50, Nagy G. 2.—, Bartha A. 3.—; *Lajosmizse:* Alföldi I. 1.50; *Kiskőrös:* Kovács J., Földinszki A., Pivarcsi P., Simkóvecz J., Jarjepka P., Csermák A., Csengődiné, Barkóczy J. 1.50—1.50; *Székcs:* Kovács J. 3.—; *Maglód:* Tabányi P. 1.—; *Isaszeg:* Jámbor J. né 0.50, Magyar J. 1.50; *Ecsér:* Ranka J. né 1.—, Kalinásák tv. lap javára adott 10.—; *Amerikából:* *Ireemansburg:* Mr. Julius Németh 4.95; *Heights Ruhr:* Ida Lemmer 4.95; *New-Carlisle:* Alex Bereczky 3.23; *Philadelphia:* Mrs. Kalapathy 2 évre hátralék és előfizetés 6.60; *Čula Backa:* Kírst Erzsébet 2 évre mint előbbi 6.60 pengő.

SZILVESZTERKOR, 31-én gondoljunk a biblia terjesztésére s rendezzünk minden gyülekezetben gyűjéseket a Bibliatársulat javára. Az elmulat évben elég szépen kivehettük részünket e nemes cselekedetből s kár lenne ez éneke is letenni anélkül. A befolyt összegeket posta útján küldjük el a Bibliatársulat címére (Brit és Külföldi Bibliatársulat, IV., Deák-tér 4., Bpest).

Pénztári jelentés

Nagyapadról Juhász Gy. tv. által átutalt 54.— P-t megkaptuk s kérjük, sziveskedjék a beklődők neveit és az előfizetési díjakról kimutatást küldeni, mivel addig részletesen nem nyugtázhathjuk a lapban. — *Hegedűs István tv.* Pécelről előfizetett Kovács Lászlóné részére Vámosmikolára, de a lap inint „ismeretlen” jelzéssel visszajött. Kérünk közelebbi pontos címet. Jelenlegi címe ez: K. L. né, Vámosmikola, huszárlaktanya, Hont vm. — *Holeman-testvérek* lapja küldve lett ezen a címen (Benhardt tv. így kérte); Holeman testvérek kalaposok, Künszentmiklós. Jó lenne a postán érdeklődni, vagy talán az id. Holeman tv.-eknek küldték?

Szerkesztői üzenetek

Lapunk minden olvasójának kellemes ünnepeket kívánunk. — *Kuján Lajos tv.* a tél folyamán kevés helyre juthat el, így kérjük az előfizetéseket posta útján eljuttatni. — *B. J. Szent gotthárd.* Még a régebbiek is megvannak. *Ne lepődjünk meg,* ha több lap érkezik a megrendeleklnd. Ezek missziólapdányok. — *Sajtóhiba.* Az előző lapban tévesen volt két szó írva. A Misszióhfrekben Mezőberény áll Békés helyett és Deák József tv. beszédjében Böhönye van Inke helyett. — *A kijavított énekkönyv tartalomjegyzékét* mellékeljük és akik nem kaptak, irjanak és elküldjük nekik. Ajánlatos gyülekezeteként összeírni, hogy hány darabra van szükség és elküldjük.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK a következők: Egyesült Államokba és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákiába 26 čk., Magyarországon 3 P.

Előfizetések, adományok az alábbi pontos címre küldendők: Varga József, Kispeszt, Boeska-i u. 62. szám. A levélben küldött pénz leginkább elvezik, emelőfoga az előfizetéseket és minden pénzt sziveskedjenek a kedves előfizetők postautalványon küldeni.

Felölös szerkesztő és kiadó:

Siroki István.

Segédszerkesztő:

Varga József.

Kiadja: az Isten Gyülekezeti Szövetsége Magyarországon.

Kispeszt, Brandtner Pál u. 3.

54134 Bethánia-nyomda,

Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 9.

Felölös vezető: Horváth János